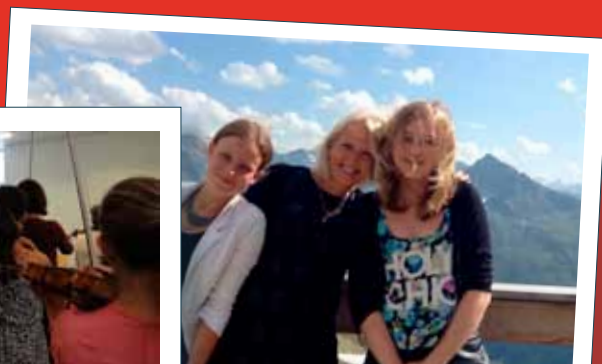

Suzuki Nieuws

UITGAVE VAN DE SUZUKI VERENIGING NEDERLAND

NR. 31-1 / SEPT. 2015

Save the dates

EUROPEAN TEACHERS' CONVENTION IN REMSCHEID

31 October – 1 November 2015

Info: <http://en.germansuzuki.com/?p=1706>

6. BAYERISCHE SUZUKI-TAGE IN HOF

31.03. bis 03.04.2016

Aktuelle Informationen zu den nächsten Bayerischen Suzuki-Tagen in Hof erhalten Sie ab Herbst 2015 unter www.hofer-symphoniker.de/suzuki-tage

Music for Icecream

In Amsterdam was er voor de vakantie wel een heel speciale groepsles. Alle kinderen speelden, onder de bezielende leiding van Coutier Rademaker, op De Nieuwmarkt: "Music for Icecream". Zoals jullie zien is dat goed gelukt! Zelfs de blokfluitist die "aan het werk was speelde mee!

Van de voorzitter

Hoe u, beste lezer, de afgelopen zomervakantie heeft doorgebracht weet ik niet. Misschien heeft u inderdaad gekampeerd en bij een zomeravond muziek gespeeld bij een kampvuur. Misschien samen met kinderen liedjes gespeeld op de gitaar, blok- of dwarsfluit, cello, viool of een ander "handzaam" instrument. Of met hart en ziel gezongen, omdat een piano en contrabassen zich nu eenmaal niet zo goed lenen om mee te nemen. Of misschien bent u op moment gewoon heel heel stil geweest. Genoten van de muziek die de natuur ons laat horen. Hoe u uw zomer ook doorgebracht heeft, ik hoop in ieder geval dat u ervan genoten heeft en weer opgeladen en vol goede moed aan dit nieuwe schooljaar bent begonnen.

In dit Suzuki Nieuws leest u o.a. diverse verslagen van docenten die de Suzuki Convention afgelopen juli in Davos (Zwitserland) hebben bezocht. Ik vond het heel, heel jammer dat ik er zelf niet bij kon zijn. Maar al die enthousiaste verhalen en belevenissen die ik van diverse docenten te horen kreeg maakten ook veel goed!

Gelukkig was er dichterbij huis ook genoeg te doen op het gebied van ontspanning door inspanning. Zo bezocht ik samen met mijn dochter en familie een indrukwekkend concert van de violist Joshua Bell in het kader van de Robeco Summer Concert serie.

Fenomenaal, een andere uitdrukking heb ik er niet voor. Mijn dochter van 14 zat als gebiologeerd te kijken en te luisteren, naar onder andere het vioolconcert in A mineur van J.S. Bach. Een stuk muziek dat ze van buiten kent, omdat ze daar de afgelopen maanden hard op heeft gestudeerd. En als klap op de vuurpijl was er na het concert nog gelegenheid om hem vragen te stellen en natuurlijk moest er een foto worden gemaakt. Kortom, het programma van die avond, prijkt voorzien van zijn handtekening in het deksel van haar vioolkist. Daar kan geen cd, dvd of wat dan ook tegen op.

Onnodig te vermelden dat het zo'n indruk gemaakt heeft, dat ze zich tijdens de twee weken vakantie die we daarna samen hadden zich min of meer met haar viool opgesloten heeft in een van de kamers van het prachtige vakantiehuus waar wij vertoefden Gelukkig liet ze zich wel overhalen om ook gewoon lekker te gaan zwemmen of in de kayak te stappen.

Ik wens u veel leesplezier met dit Suzuki Nieuws en hoop dat het u geniet van de verhalen en het u nog even herinnert aan een mooie zomer.

Mede namens het bestuur,
Met muzikale groet,
Esther van Eijk, voorzitter

De Europese Suzuki Conventie in Davos juli 2015

Liesbeth van der Blom

Het was een geweldige beleving de tiende Europese Suzuki Conventie in Davos! Bij deze een kort verslag:

Na een goede reis met de auto arriveerden we aan het einde van de middag bij ons hotel in Davos. Wat een prachtige omgeving! Ik was met Suzuki dwarsfluit collega en ouder, Marion Geskus, haar dochter (en mijn leerling) Eline Loos, en met leerling Sanne van Pel, en haar moeder Evelien van Pel.

Snel wat opfrissen, en met de grote gondel omhoog, want 's avonds was er een barbecue voor de docenten hoog boven op de Schatzalp in Davos. Het was leuk om bekenden te zien en te spreken. De Zwitserse jeugd Big Band van Dai Kimoto en zijn "Swing Kids" speelde met overtuiging en plezier!

De volgende dag begon met de openingstoespraak van Koen Rens. Hij is een zeer charismatische man, en wat hij vertelde was zeer doeltreffend met een vleugje humor! "Being a Suzuki teacher in the 21st Century: creating environment that allow to grow fine musicians with a noble heart". Alle docenten luisterden zeer aandachtig. Ik vond

de toespraak erg fijn om naar te luisteren, omdat je als docent veel herkende in wat Koen vertelde, en omdat het zo'n mooi streven is om leerlingen goed les te geven, en ook omdat we zo'n mooi vak hebben!

Daarna gingen we naar een demonstratie van de "Music Mind Games" van Michiko Yurko. Als ik wat meer tijd zou hebben zou ik echt de opleiding willen volgen. Wat lijkt mij dat leuk om te doen! Muziekspelletjes zijn zo leuk en leerzaam! Ook het materiaal ziet er prachtig uit.

Verder zijn we die dag naar de dwarsfluitlessen van de Teacher Trainers Marja-Leena Mäkilä uit Finland, en Kelly Williamson uit Canada gegaan. Het was heel leuk hen weer te ontmoeten. Kelly hadden we ook in Japan (tijdens de Wereld Conventie in Matsumoto, in maart 2013) ontmoet. Zij is een heel aardige, rustige, geduldige docent, die ook heel vakbekwaam is! Erg fijn haar weer te zien, en haar lessen te volgen.

Ook op woensdag waren er lezingen voor de docenten, en was er om 17.00 uur de openingsceremonie in het congrescentrum in Davos.

Donderdag, vrijdag en zaterdag waren de fluitlessen voor de leerlingen, gegeven door de Teacher Trainers Marja-Leena Mäkilä uit Finland, Kelly Willimson uit Canada, Anke van der Bijl uit Nederland en Sarah Hanley uit Engeland. Wij docenten konden de lessen observeren, wat heel inspirerend was!

's Morgens begonnen de lessen altijd met een "Play-In" waar alle fluitisten aan mee deden. We repeteerden de muziekstukken voor de eindconcerten. Erg leuk om te doen met kinderen en volwassenen, leerlingen en docenten en met verschillende nationaliteiten!

Plezier in het fluitspelen en goed musiceren met elkaar, daar ging het om! De concerten waren prachtig. De grote zaal van het Congrescentrum, vol met publiek, maakte het zeer indrukwekkend. Trots op mijn leerling Eline die

met Teacher Trainer Anke van der Bijl en een leerling uit Finland het beginstuk van de dwarsfluitgroep: de cadens van "Carnaval van Venetië" uit boek 7 speelde! Heel knap gedaan! Ook van de andere instrumenten zoals contrabas, cello, viool, piano, gitaar en de zanggroep heb ik genoten! Wat was het mooi allemaal!

Gelukkig konden we na het slotconcert de hoge Jacobsberg op. Wat een prachtig uitzicht op 2590 meter hoogte! Terug in het hotel nog een laatste afscheidsborrel van onze gastvrouw. Het was fantastisch. Heel veel dank aan iedereen die dit mogelijk heeft gemaakt!

Hartelijke groeten van Liesbeth van der Blom
(Suzuki fluit docente in Almere)

Met tips van Koen Rens vol energie het nieuwe lesjaar in!

Ans van Valkenburg

De teacher's convention vond ik erg inspirerend: ik heb er de inspiratie opgedaan die ik zo heel erg nodig had. Geweldig om zulke goede docenten aan het werk te zien tijdens de groepslessen, en bijna vermakelijk hoe "verlegen" sommigen ermee waren om hun collega's van de lesenaar af toe te spreken. Hieronder een kleine greep uit de inleiding van Koen Rens.

Doelen van de docent van de 21e eeuw (Koen Rens)

Wij docenten zijn allemaal "former student". En wat zijn de doelen van de "former student"? De "former student" is gewetensvol, vol zelfvertrouwen, heeft emotionele intelligentie (= "noble hart"), heeft zelfdiscipline, heeft alles uit zijn/haar kunnen gehaald, is realistisch optimistisch, heeft zich excellent technisch ontwikkeld en heeft een hoog muzikaal niveau. Hij/zij kan verschillende stijlen vertolken, kan verschillende componisten en stijlen begrijpen. Hij/zij moet zichzelf kunnen evalueren en onderwijzen.

Tips van Koen:

- Kies zorgvuldig met wie je wilt omgaan (wie heeft op jouw de invloed die je nodig hebt om aan bovenstaande punten verder te werken?)
- Doe alles wat je doet voor de volle 100 %
- We moeten de persoon zijn die we willen dat onze leerlingen zijn. En dat begint met onszelf!
- Waar wil ik over 5 jaar zijn? Wil je beter spelen? Beter luisteren? Beter beschikbaar zijn? Creëer daar de omgeving voor die je daarvoor nodig hebt.
- Karakter eerst.

Muziek brengt mensen samen!

Ans van Valkenburg (Suzuki viooldocente in Almere)

De stem als instrument en de altviool als instrument van de toekomst! Twee bijzondere mensen: Päivi Kukkamäki en Joanne Martin

Liesbeth Bloemsaat-Voerknecht

Inspiratie

Allereerst kan ik herhalen wat de anderen al schreven: 'inspiratie' is het grote alomvattende gevoel als je bijna een hele week ondergedompeld wordt in muziek en samenspel, uitwisseling van lesideeën en voordrachten over de 'Suzuki-filosofie', eerst tijdens de Teachers Conference en na een paar dagen ook bij het zien en horen van alle kinderen die kwamen strijken, blazen, tokkelen en zingen. Jammer alleen dat er geen mandolines en harpen bij waren, daar zijn in andere landen zeer grote groepen leerlingen van. Zouden zij ook eens een European Convention mee kunnen maken als bijvoorbeeld het aantal violen op een maximum gesteld zou worden? Of moeten ze nu weer 25 jaar wachten tot er weer een convention is...

Bergen of violen?

Mijn vioolleerlingen Alexander Maas (7) en Maxim Maas (4) waren voor het eerst met hun ouders Jan en Olga op zo'n groot event (Retie van't voorjaar was toch net een maatje kleiner). Op de laatste lesdag voor de vakantie zei ik nog tegen Alexander: 'nou, ik zie je over een paar dagen in de bergen'... zijn antwoord: 'hoezo in de bergen?' Voor hem was kennelijk nog niet voorstelbaar dat we in de Alpen zouden gaan violeren. Toen we er allemaal waren was hij dolenthousiast. Jan vertelde dat ze op de tweede dag een gigantische wandeling hadden gemaakt en dat Alexander niet te stuiten was, berg hier, berg daar! Oh, dacht ik, zult je 't zien, die viool doet er niet toe... straks weet hij alleen nog Zwitserland, berg, bos, kabelbaan... MAAR: Jan vertelde me aan het eind van de week, dat hij Alexander had gevraagd wat hij nou het allermooist had gevonden tijdens de week en somde bergen, uitstapjes, concerten en de lessen op. Met grote overtuiging kwam het antwoord: de lessen met al die verschillende docenten had hij het allermooist gevonden! Jan en Olga blij... en ik ook blij!

Ademen: Een fascinerend Suzuki instrument: SUZUKI VOICE!

Toen ik de zoveelste (inspirerende!) les van de altijd erg grote en volle groepen violen had gezien, kreeg ik sterke behoefte om diep door te ademen en dacht ik dat het misschien wel eens leuk zou zijn bij andere instrumenten te gaan kijken... wat past beter dan Suzuki Voice: ja, want de stem is ook een 'instrument'!

Ik zeg altijd, je stem is eigenlijk je EERSTE instrument en daarom is het van het allergrootst belang deze ook tijdens je muzikles te leren gebruiken (maakt niet uit welk instrument je leert), ookal wil je misschien helemaal geen zang studeren! Wie zijn stem leert gebruiken, leert met veel groter gemak fraseringen in de muziek herkennen en kenbaar maken, toonsafstanden herkennen, muziektheorie begrijpen en 'last but not least' zichzelf presenteren in het openbaar!

Teacher Trainster Päivi Kukkamäki was blij verrast dat er gasten kwamen en heette ons van harte welkom in haar groep, we mochten kijken als we ook maar meededen. Zo gezegd, zo gedaan! En het was een groot plezier: Allerhande ademoefeningen, toonladderreeksen en zogeheten 'Vaccai', liederen van Nicola Vaccai met allen een specifiek leerdoel.

Gedeeltelijk waren de oefeningen op hetzelfde principe gebaseerd als de oefeningen die we bij Children Music Laboratory van Elena Enrico doen. Een feest der herkenning dus voor mij.

Joanne Martin en muziektherie: zonder stem niet mogelijk!

Dat zingen van groot belang is voor iedereen die muziek maakt, vond ik ook bevestigd bij de lezing van Joanne Martin, die duidelijk nadruk legde op het feit, dat je je repertoire stukken ook moet kunnen zingen en dat van blad leren zingen het instrumentale spel zeer positief beïnvloed!

Eindelijk heb ik in Davos Joanne Martin leren kennen. Haar boeken 'I can read Music' gebruikt ik sinds jaar en dag met plezier en Ans van Valkenburg vergelijkt in haar bijdrage voor het Suzuki Nieuws Joanne Martins benadering met die van Music Mind Games.

Omdat Joanne Martin ook een van de altviool docenten tijdens de workshop was, naast de even zo goede en vriendelijke docent Juan Drown uit Engeland ben ik ook bij deze fijne, kleine groep gaan kijken. Joanne Martin had speciaal voor Davos een fantastisch arrangement gemaakt van "Hunter's Chorus" om te presenteren bij het slotconcert. De tweede stem bestond namelijk uit allemaal elementen van andere Suzuki repertoire stukken uit boek 1 en omdat een jongetje die nog maar net met altviool was begonnen en alleen open snaar kon spelen heb ik met een oude C-snaar van Joanne mijn viool snel omgetoverd tot 'altviool' en kon zo met hem heerlijk open C-snaar met ritmes meespelen! Zo was voor mij de cirkel rond!

Liesbeth Bloemsaat-Voerknecht (Suzuki viool- en altviooldocente, Den Haag)

Juan Drown en Joanne Martin repeteren Joanne's arrangement van 'Hunter's Chorus'.

Davos: 15 tot 19 juli 2015

Wij zijn dit jaar afgereisd naar Davos, Zwitserland, waar wij – Kayte als leerling en ik als moeder – het geluk hadden om te mogen deelnemen aan het Suzuki Convention 2015. Een 5 dagen durend muziekcongres voor 600 Suzuki leerlingen van over de hele wereld.

Het werd een onvergetelijke muzikale ervaring, waarbij vooral blijft hangen de onuitputtelijke energie en toewijding van de docenten voor al deze Suzuki leerlingen.

Met hen werden bijvoorbeeld allerlei spelletjes gedaan met de viool ter verbetering van de techniek en het samenspel. Maar alles heel creatief en inventief en telkens vanuit dit groot enthousiasme en een tempo van waaruit op een gegeven moment nog maar één aanwijzing gegeven hoefde te worden of één streek gespeeld hoefde te worden en de kinderen begonnen het bedoelde stuk met elkaar te spelen, vaak heel zuiver en met gevoel voor de muziek zelf.

Dit is dus wat Suzuki is en wat je ermee kunt doen, zo realiseerde ik mij daar in Davos.

Ook inspirerend vond ik de blik op de jaren die komen, het wordt steeds maar mooier..

En dan en tot slot onze eigen Stieneke hier telkens de zien rondlopen, met de allergrootste glimlach van de wereld op haar gezicht. Onze Stieneke met wie we dit in korte tijd toch maar bewerkstelligd hebben.

Zonder haar enthousiasme voor de muziek en haar leerlingen, waren wij hier niet geweest en had Kayte dit allemaal nooit kunnen spelen.

Op de laatste dag eindigden de kinderen met elkaar op het podium met vele honderden tegelijk.

Te midden van die hele grote groep kinderen stonden Kayte en Sander en speelden ieder hun eigen partij van Bach dubbel, iets om nooit meer te vergeten.

Guus & Kayte (9 jaar, leerlingen van Stieneke Voorhoeve-Poot)

Lezing Joanne Martin: Note reading: tips and tricks

Ans van Valkenburg

Joanne stelt zich eerst voor: zij is viool en altviooldocent en geeft zowel in Canada als in Frankrijk les. Al vanaf dat zij afstudeerde aan het conservatorium, geeft zij les volgens de Suzuki methode.

Hoe is ze tot het ontwikkelen van haar methode gekomen?

Omdat ze zich ergerde aan de manier waarop haar kind theorieles kreeg, is ze zelf iets gaan ontwikkelen.

Joanne vertelt dat er voor het echte noten lezen heel wat vooraf gaat. Kinderen moeten vooral intuïtief leren muziek lezen. Eigenlijk is het net als leren praten. Dus een ritme tegelijk horen en zien in notenschrift.

Zo worden in de “pre-reading fase” de Suzuki stukken gezongen, liefst met een betekenisvolle tekst, daarna ook op notennamen gezongen. Dit kan bijvoorbeeld op de “hoofd-schouders-knie-en-teen-manier”. Wij teachers en ouders doen enthousiast met Joanne mee. Het lijkt wel een gymnastiekles!

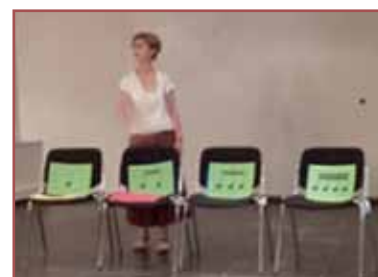
Het is ook goed om een woordritme te vergezellen van een plaatje: bijvoorbeeld het ritme “pannenkoeken eten” laten vergezellen met een plaatje van een kind dat pannenkoeken aan het eten is.

Joanne laat haar pré-ritme notatie zien. Elke kortjakje woordritme-lettergreep wordt met een symbool uitgedrukt. Een noot die langer duurt neemt ook meer ruimte in op het papier.

Dit is de eerste visuele weergave van klank waar de kinderen mee kennismaken. Zelf vind ik de stap van deze symbolen naar notenschrift erg groot. De MMG manier om

alleen de stokken weer te geven lijkt mij toegankelijker en meer to the point.

Ook het doen van spelletjes noemt Joanne, zoals “mysterie tunes”: een zin van een muziekstuk in notenschrift laten zien en de kinderen laten raden welk stuk het is.

Om met echt noten lezen te beginnen moeten kinderen in ieder geval goed teksten kunnen lezen en met hun ogen symbolen kunnen volgen. Kinderen die op 3 jarige leeftijd begonnen zijn met viool spelen, zijn dus soms als in boek 3 als ze echt gaan lezen.

Dit brengt mij op de lezing over de Music Mind Games van Michiko Yurko die ik heb bijgewoond.

Er zijn verschillende games (spelletjes) om te spelen: “teaching games” en “memorising games”. Kinderen leren bijvoorbeeld om vooruit te lezen / denken.

Kinderen leren door notenwaarden na- te leggen van een voorbeeld.

Je kunt ze de Do Re Mi kaarten laten leggen en tegelijkertijd zingen. De volgende stap is een spel waarbij ieder een stapel do-re-mi- kaarten krijgt en elke kaart de juiste toonhoogte moet zingen: toonhoogte goed? Dan mag je de kaart hebben. Wie de meeste kaarten bij elkaar heeft gezongen, heeft gewonnen.

De vaardigheden die de kinderen leren zij bijvoorbeeld: snel reageren, de puls voelen, bewust worden van intervallen.

De ritmes: blue/jello/pineapple/huckleberry/macademia/rest; kunnen gelegd worden met behulp van de blue-jello sticks.

Daar zijn weer veel spelvarianten op mogelijk. Echt prachtig hoeveel mogelijkheden er zijn, van beginnend niveau tot gevorderd!

De vraag wordt gesteld op welke leeftijd met MMG-spellen kunt beginnen. Uit ervaring wis als Michiko Yurko te vertellen dat toen ze met een groepje kinderen een MMG-spel aan het doen was, er een 1 ½ jarig kindje rondtribbelde en spontaan mee ging doen, en ook de opdracht had begrepen en de uitkomst goed had.

Baanbrekend in de Suzuki methode: ook theorie onderwijzen kan op zeer jonge leeftijd begonnen worden (zelfs jonger dan de vioolleeftijd van 3 jaar!!) Wat een vernieuwing binnen de suzuki methode! Natuurlijk wordt het instrumentaal onderwijs eerst lange tijd op het gehoor ontwikkeld, want die rijkdom van een volmaakt muzikaal gehoor en geheugen willen we natuurlijk niet kwijt!

Het lijkt mij zeer drempel verlagend en leesvaardigheid versnellend als kinderen eigenlijk al een heleboel weten en kunnen voordat ze aan het echte (bladmuziekles)-werk gaan beginnen!

Terug naar Joanne Martin. Met veel bescheidenheid laat ze nu haar boeken zien: "I can read music" voor viool, altviool en cello uitgebracht. Ritme en toonhoogte zijn gescheiden. Zowel Joan als Michiko Yurko leggen een kind alleen iets uit als dat noodzakelijk is: het gewoon doen en ervaren werkt beter.

Wanneer je meewijst in het boek, wijs dan de maten aan, niet de noten. Zing de noten die je ziet want "singing means that the music is really coming of the page into the ear".

Als de kinderen van blad gaan spelen: krul naar de noten.

Om kinderen vooruit te leren lezen: wijs 4 noten verder aan... , of dek de maat af die ze nog aan het spelen zijn. Stamp de maat mee terwijl een kind een ritme speelt. Stukken die ze al goed kennen, laat hen die op notennamen zingen.

Als met al vullen beide manieren elkaar prachtig aan.

Ans van Valkenburg (Suzuki viooldocente in Almere)
www.joannemartin.ca; www.musicmindgames.com

Sanne van Pel

(fluitleerling)

Hoi allemaal, mijn naam is Sanne van Pel. Ik zit nu al 7 jaar op dwarsfluitles. Op 13 juli ben ik op reis geweest naar Davos in Zwitserland samen met mijn dwarsfluit docent, Liesbeth van der Blom, mijn moeder, Evelien Vlas, Eline Loos en Marion Geskus. In Davos heb ik 3 dagen les gehad van Suzuki docenten uit verschillende landen en tot slot hebben we een slotconcert uitgevoerd. Ik heb vooral heel erg genoten en super veel geleerd! Ik kijk terug op deze week met een grote glimlach en ik ben een zeer mooie ervaring rijker.

Inspiratie in Davos

Deze zomer werd in het congrescentrum van Davos de 10e 'European Suzuki Convention' georganiseerd. Deze bijeenkomst is 25 jaar geleden in Schotland voor het laatst georganiseerd en dat maakte deze editie op zichzelf al erg bijzonder. Martin Rüttimann, voorzitter van de European Suzuki Association (ESA) en tevens hoofd van de vereniging in Zwitserland, heeft enkele jaren geleden het initiatief genomen om de conventie naar Davos te halen.

Aan dit evenement werd deelgenomen door zo'n 700 kinderen uit Europa en ver daarbuiten. De kinderen bespeelden allemaal een muziekinstrument en hebben les volgens de Suzuki-methode. Veel instrumenten waren vertegenwoordigd: viool, altviool, cello, contrabas, gitaar, fluit en piano (en zang dat ook een Suzuki instrument is (red.)). Daarnaast was er ook aandacht voor orkestspel. Door de grote opzet was het mogelijk om 10 piano's naast elkaar te zetten en de pianisten daar tegelijkertijd op te laten spelen en oefenen ... dat geeft 'quatre mains' opeens weer een hele andere dimensie.

Met de vele kinderen, waren ook veel familieleden en docenten naar Davos afgereisd. Net als de Suzuki-leerlingen kwamen de docenten van over de hele wereld. Hier zaten namen bij waar we vaker van gehoord hadden en 'real life' maakten ze zonder uitzondering enorme indruk. Des te leuker was dat dit ook gold voor de docenten die we tot dan toe nog niet kenden. Wat vooral opviel was de grote verscheidenheid. Iedere docent had wel iets eigens in de lessen zitten. De ene legde nadruk op de (eigen) virtuositeit om zo het gehoor en liefde voor het instrument te stimuleren, terwijl de ander bijvoorbeeld meer nadruk legde op verbeelding via verhalen. Weer een ander maakte gebruik van houding- en bewegingsoefeningen op vrolijke muziek: van vingerkootjes tot aan vingers, polsen, schouders, armen en voeten. Alles kwam langs. Voor met name jonge kinderen was dat laatste heel stimulerend. Daarnaast was er meer dan genoeg ruimte over om te spelen, te leren en te luisteren.

De dagen begonnen in grote groepen met een 'play-in'. Deze werd elke dag door andere docenten gegeven en werkte als een soort warming-up voor het lijf (inclusief de lachspieren), waarbij ook alvast stevig werd gerepeteerd. Na de 'play-in' werden in kleine groepen lessen gegeven op een plaatselijke middelbare school. Dit was van een enorme knusheid omdat na 1 uur iedereen weer van lokaal moest verwisselen, door naar een volgende docent. Aan het einde van elke dag was er ruimte voor uitvoeringen, waarbij deelnemers en ex-leerlingen hun kunsten op het podium konden vertonen. Dit alles maakte dat de dag van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat met muziek was gevuld. Heerlijk! Wat we naast de training vooral mee terug hebben genomen naar Nederland is 'Inspiratie'. De mooiste opmerking kwam daarbij van een oudere Japanse docent die fysiek niet meer in staat was om viool te spelen:

'Blijf lachen zoals ik je dat vandaag tijdens de les heb zien doen. Als je ouder wordt, zal je ongetwijfeld op tegenslag stuiten. Hoe moeilijk het soms ook is, blijf altijd het plezier vasthouden in je spel.'

En zo is het.

Patrick, Jette, Silke (10 jaar) en Iefke (7 jaar) Kolfshoten, Amsterdam (leerlingen van Monique Dowgwillo)

Davos!

Monique Dowgwillo

Een week boordevol inspiratie, fijne nieuwe contacten, en waanzinnig prachtige bergen!

Er werd les gegeven door geweldige docenten zoals Shozo uit Japan, waarbij je elke keer als hij zijn strijkstok op de snaar zette helemaal stil werd en weer begreep dat er toch niets zo belangrijk is om aan te werken dan een echte mooie klank, hoezeer je ook in gevecht kan zijn met vingers en streken!

En we hadden Brian Lewis uit de USA. zoek maar eens "Hot Canary" van hem op op You Tube!

En Robert Richardson uit Canada van wie we eerst nauwelijks konden geloven dat hij leraar was, maar dat bleek hij wel en wát voor een! Een constante stroom energie door woorden en bewegingen, zó het tegenovergestelde van Zen dat het er bijna weer op leek!

Ook was er (beperkte) gelegenheid voor solo's van leerlingen, en ik was apetrots op Silke die een zéér mooie uitvoering van The two Grenadiers van Schumann heeft gespeeld.

Een van de fijnste dingen was voor mij het contact met collega's, ook uit Nederland! We zien elkaar eigenlijk gewoon te weinig.

Aangezien alles in Davos nogal prijzig was zijn we gauw overgegaan op boodschappen doen in de supermarkt, met een kabeltreintje (ze waren allemaal gratis in de zomer!) omhoog, om vervolgens bij het prachtigste uitzicht en in het beste gezelschap een heerlijke lunch te nuttigen!

Nu maar hopen dat het idee een uitwisseling met IJsland te gaan doen echt gerealiseerd gaat worden!

Monique Dowgwillo (Suzuki viool docente Amsterdam)

De Suzuki Children's Convention in Davos

Met zijn viool als handbagage, stapte Sander van 9 jaar op woensdagochtend 15 juli samen met mij het vliegtuig in op weg naar Zwitserland. Gelukkig vond hij vliegen leuk en een beetje turbulentie zelfs "kicken". Bij aankomst op zoek naar de bus kwamen we meteen Kayte tegen, die ook bij juf Stieneke les heeft, dus werd het reuze gezellig in de bus. Op naar het hotel, waar we buiten op het terras konden eten met uitzicht op de bergen.

De volgende ochtend begon het echt: om 10 uur de eerste "Play in" met de groep van Boek 5 en hoger. Eerst nog zitten op de grond tijdens de stukken van boek 8 en 7, maar daarna gelukkig lekker meespelen. Heel bijzonder om te zien dat een groep van ongeveer 100 kinderen uit allerlei verschillende landen, die meestal niet eens met elkaar kunnen praten, direct samen kunnen spelen en de non-verbale aanwijzingen van de verschillende docenten perfect begrijpen. En zijn eigen juf Stieneke kwam elke dag wel ergens kijken om te zien hoe het ging en zag dat het goed was.

Sander had elke dag in totaal 4 uur les, eerst de "play in" met een grote groep, daarna 1 uur les met zijn eigen groepje van ongeveer 10 leerlingen 's ochtends, dan een hele lange lunchpauze (waar ook met gemak een bezoek aan het zwembad in paste) en dan van 15.00 tot 17.00 nog les met zijn eigen groepje. Gelukkig hadden we dus genoeg tijd over om te genieten van het mooie weer, de bergen en de leuke restaurantjes.

Bus en kabelbanen waren gratis, dus hebben we heel Davos verkend in de vrije tijd, vaak samen met Kayte en haar moeder Guus. Een goede balans tussen serieus met muziek bezig zijn en vakantie houden.

Elke docent is weer totaal anders, de ene maakt er een grote show van, de ander is heel ingetogen en zoekt samen met de kinderen een perfecte houding en klank. Omdat alle kinderen hetzelfde repertoire hadden voorbereid en alle docenten hetzelfde repertoire doceren, kunnen ze direct samen aan de slag en werken de lessen en het samspelen heel goed. Op de laatste dag was het afsluitende concert met alle kinderen (opgeveer 300 kinderen op de viool) op het grote podium in de grote zaal van het congres centrum, dat was een behoorlijk spektakel! Al met al hebben we 4 leerzame, leuke en gezellige dagen gehad en was de deelname aan de Children's Convention een heel bijzondere ervaring, nog veel leuker dan ik van te voren had gedacht. Het feit dat de Suzuki methode veral ter wereld op dezelfde manier wordt gedoceerd, maakt dit soort unieke evenementen mogelijk en is echt een aanrader als je kind van muziek maken houdt en al een aantal stukken uit de Suzuki boeken kan spelen.

Geesje (moeder van Sander)

Goedbye Zwitserland!

App-bespreking MyOngaku

Monique Dowgwillo

MyOngaku is een nieuwe app, speciaal ontwikkeld voor mensen die volgens de Suzuki methode viool leren spelen.

Vioolboek 1 wordt compleet behandeld en dat gaat zo; elk stuk wordt gespeeld door drie violisten, te weten Amelia Gold uit Amerika (mijn favoriet), Dan Dery, die op het moment in Genève woont en die we ook in Davos hebben kunnen bewonderen, en Koen Rens uit België, voor velen van ons een dierbare bekende!

Terwijl het stuk gespeeld wordt zie je rechts boven in het venster heel precies hoe de vingers geplaatst worden; ieder speelt warempel op een viool met stickers!

Tegelijkertijd wordt er aangegeven of je een hoge of lage vinger neer moet zetten, of met een opstreek moet beginnen, wat er maar specifiek is voor het stuk. Daarna (of meteen natuurlijk) kun je allerlei moeilijke stukjes of losse regels aanklikken die dan, weer door alle drie op hun eigen manier, maar absoluut met dezelfde basis, in heel langzaam tempo, gespeeld worden.

Ik moet zeggen dat ik zeer positief verrast ben door het geheel; alles wat je in de les doet kan een leerling thuis eigenlijk zo tot in detail terugkijken. Met andere woorden, wanneer er thuis iets toch niet meer helemaal duidelijk is, kun je zo het betreffende detail opzoeken en dan weet je echt hoe het moet! Nu zal vrijwel niemand hier echt dagelijks mee gaan studeren, hoewel dat geen kwaad zou kunnen. Maar als je weleens denkt; het leek allemaal zo duidelijk maar hoe zat het ook alweer precies? Dan heb je hier een zeer goede gids aan!

Ik weet dat leerlingen wel eens lessen over stukken op YouTube bekijken en daar wordt ik niet altijd vrolijk van. Maar wat je op deze app te zien en te horen krijgt; daar heb ik echt alle vertrouwen in!

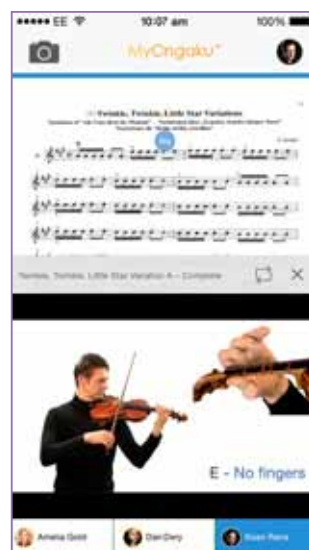
Er zijn alleen twee nadelen, een groot en een klein nadeel. Het kleine nadeel is dat alles in het Engels is. Nu is er bijna geen ouder die dat niet verstaat, en eerlijk gezegd geloof ik dat ook de kinderen tegenwoordig hier steeds minder moeite mee hebben (denk aan de Music Mind Games!).

Het echt grote nadeel is echter de prijs, namelijk € 25,99. Dat is echt veel en ik zelf heb hem dan ook nog niet gekocht. Dat neemt niet weg dat wanneer je echt zo'n boek aan het leren bent het het geld wellicht dubbel en dwars waard is.

Ik weet niet hoeveel boeken in deze vorm behandeld worden maar vooralsnog lijkt het alleen om boek 1 te gaan helaas.

Leuk is dat je de app kan downloaden en Tante Rhody, Oh Come Little Children en Menuet 1 gratis te bekijken zijn. Zo kun je voor jezelf besluiten of je er iets in ziet of niet. Dus: zeker proberen!

Monique Dowgwillo (Suzuki viooldocente, Amsterdam)

PS.

Van de redactie: Dan Dery had het er op Facebook over dat deel 2 van het vioolboek in de maak is: met niemand minder dan... Brian Lewis! Daar kunnen we ons dus nu al op verheugen! (Liesbeth Bloemsaat-Voerknecht, redactie Suzuki Nieuws)

Scott's

CORNER

De vakantie is afgelopen en de scholen zijn weer begonnen. Wat hebben we gedaan in de zomerperiode? Een paar weekjes de muziekinstrumenten opzij leggen kan geen kwaad zou ik zeggen.

Op zaterdagavond 11 juli hebben we met onze piano lerares (Heleen Verleur) naar de Jopie Parlevliet Show gegaan. Daarin werd namelijk de Suzuki methode gepromoot door een meisje van 7¹. Het was genieten, en als ouder geniet je er des te meer van als het je eigen kind is.

De voorbereidingen waren natuurlijk een bijzondere ervaring op zich. Dan hebben we het over de audities, opnames in de studio en er naartoe leven. Via Heleen Verleur en het Princes Christina Junior Concours werden we benaderd om audities te doen. In eerste instantie probeer je als ouders je kind te beschermen tegen al die media aandacht en de hype erom heen. Nadat we inzagen dat het meeviel en niet zo zeer een 'talentshow' was, hebben we uiteindelijk meegedaan met de audities. Slechts 6 van de 35 kinderen zouden worden gekozen voor deze 6-delige tv programma. Spannend is het allemaal zeker. En dit speelde wellicht meer voor de ouders dan voor ons kind. Naar de televisiestudio gaan is niet iets wat je elke dag doet. Onze dochter keek er in elk geval naar uit. En dat dit een motivatie prikkel was om te goed te oefenen, hoeft natuurlijk geen betoog. En hier ging het eigenlijk allemaal om. Hoe kunnen we onze kinderen prikkelen en hen de juiste motivaties geven

zodat datgene wat ze doen leuk is en blijft. Bij de een past een serieuze aanpak, bij de andere een speelse. Wat zijn de elementen waardoor ze geprikkeld worden? Dit geldt niet uitsluitend voor het beoefenen van het muziekinstrument, maar is een principe waar we aandacht besteden in de algemene opvoeding. Door de Suzuki filosofie besef ik des te meer dat het allemaal met elkaar samenhangt.

De vakantie periode heeft zes weken geduurd en per toeval en geluk mochten we 2 weken lang genieten van de harp. Tijdens de open dag op de muziekschool in Almere hebben we een harpdocente ontmoet. Hoewel het vakantie was, mocht onze dochter een paar proeflesjes harp bij haar doen. Ze is een traditionele muziklerares, maar leek goed om te kunnen gaan met jonge kinderen en dan vertrouw je erop dat je kind er plezier van heeft. Ons dochttertje van 7 gaf al wel eens eerder aan dat ze naast piano ook harp wilde gaan spelen. Twee instrumenten tegelijk leek ons in eerste instantie wat ambitieus, maar tijdens de vakantieperiode kon het geen kwaad.

Als suzuki-ouder kon ik het natuurlijk niet laten om tegen de harp juf te zeggen dat de oren van suzuki leerlingen wellicht iets meer ontwikkeld zijn, omdat deze methode uitgaat van de moedertaal aanpak. Als jong kind leer je je moedertaal te spreken op basis van je oren. En pas later leer je lezen en schrijven. Zo ook met de suzuki-methode.

De harpjuf stond er erg open voor en stelde voor om haar 'Hoedje van papier' op de harp te leren. "Eerst met de rechterhand, en als we na een half uur tijd over hebben, pakken we de noten er nog even bij, want die zijn ook belangrijk", zei ze. De harpjuf was verbaasd dat het kindje binnen tien minuten de rechterhand kon spelen. Vervolgens hebben ze de linkerhand geoefend en al snel speelden ze het lied met beide handen binnen het half uur. "Normaal doen kinderen er een paar weken over", zei de juf. Er was zelfs nog tijd over om noten te lezen. Het lied spelen op basis van het lezen van de noten ging vervolgens erg stroef.

We hebben aan het einde van deze les traditioneel huiswerk (lees: noten oefeningen) meegekregen om thuis te oefenen. De twee overige harplessen verliepen vergelijkbaar, waarbij ik de kanttekening maak dat er toch significant meer aandacht werd besteed aan het lezen van muziknoten. Dit terwijl de harpdocente al heel erg rekening hield met het goede gehoor van de suzuki-leerling.

Mijn mening is toegedaan dat elk suzuki-kind dat reeds een paar jaartjes les heeft, een beginnersstukje snel zal oppakken op basis van het gehoor, omdat het een tweede natuur is geworden. Het grote voordeel van de Suzuki-methode is dan ook dat het gehoor bijzonder goed wordt ontwikkeld. Echter, nu ik enige ervaring heb met de traditionele manier van lesgeven zou ik de suzuki-docenten willen aanbevelen, om het lezen van muziek niet uit het oog te verliezen. Iets meer aandacht hiervoor zou zelfs vooruitgang kunnen bevorderen.

De laatste week van de vakantie zijn we met het gezin naar de Suzuki Summercourse in Bryanston geweest. Daarover meer in een apart verslag.

Al met al, hebben we toch een hele muzikale vakantie achter de rug. Ik wens u veel Suzuki motivatie toe in het nieuwe schooljaar!

1 - <http://www.lindanieuws.nl/nieuws/heerlijk-7-jarig-talent-is-niet-op-haar-mondje-gevallen/>

- <http://www.rtlxl.nl/#!/de-jopie-parlevliet-show-339491/451380d1-590e-4d8d-85dc-e5bb291b8b47> (halverwege de show)

COLOFON

Suzuki Nieuws is het blad voor leden en donateurs van de Suzuki Vereniging Nederland (SVN). De doelstelling van de SVN is: het bevorderen van het muziekonderwijs volgens de Suzuki-methode. De SVN is de Nederlandse tak van de European Suzuki Association (ESA). Het Suzuki Nieuws verschijnt 1x per kwartaal (maart, juni, september en december). Copy insturen als Word-document naar liesbeth@violeren.nl of naar adres:

L.M. Bloemsaat-Voerknecht
Plein 19B
2511 CS Den Haag

Foto's en tekeningen als originele bestanden of gescand: 100% en 300 dpi.

Deadlines Suzuki Nieuws:

Herfstnummer: 15 augustus

Winternummer: 15 november

Voorjaarsnummer: 15 februari

Zomernummer: 15 mei

Redactie: Liesbeth Bloemsaat-Voerknecht

Grafische vormgeving: Zbigniew Dowgwillo

Lidmaatschap

De SVN kent verschillende categorieën leden:

A volledig gediplomeerde Suzuki-docenten (ESA level 5)

B1 Suzuki-docenten met ESA level 3 of 4

B2 Suzuki-docenten met ESA level 1 of 2

B3 docenten in opleiding voor ESA level 1, en andere muziekdocenten.

C Suzuki-leerlingen en hun ouders en andere belangstellenden

Zij die de vereniging financieel willen ondersteunen kunnen donateur worden (minimumdonatie € 12,00 per jaar)

Ledenkortingen

Leden ontvangen korting op :

- deelname aan SVN-workshops en andere evenementen
- aankopen in de SVN-winkel (Suzuki-CD's, boeken etc.)

Contributie, aanmelding en opzegging

De contributie bedraagt voor A- en B- leden € 40,00 per jaar, voor C- leden € 12,00. Het verenigingsjaar loopt van 1 augustus t/m 31 juli.

Nieuwe leden en donateurs kunnen zich aanmelden bij:

Secretariaat SVN
Mezquitalaan 47
1064 NS Amsterdam

Aanmelding geldt tot wederopzegging en per geheel boekjaar (1 augustus tot 31 juli); een eventuele opzegging dient tenminste 1 maand voor het einde van een boekjaar te geschieden.

Bestuur

Voorzitter / ESA Country Director (vertegenwoordigt de SVN in de ESA board of directors)

Esther van Eijk
tel. 0297-533445 of 06 13 70 59 98
esthervaneijk@suzukimuziek.nl

Secretaris

Ineke Ruhe
tel. 020-6692667
secretaris@suzukimuziek.nl

Penningmeester

Martin Loose
tel. 070-4400159 / fax 070-4400160
martinloose@suzukimuziek.nl

Op de voorpagina: selectie foto's uit Davos (Zwitserland). Voorop foto met alle docenten van de 10. Europese Suzuki Conventie 2015 in Davos.